

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6038/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Вања Петровић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Драган Нинковић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3054/23 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3054/23 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 21587/12 од 21.03.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је да је уговор закључен између тужиље АА и тужене ВВ о продаји непокретности од 03.09.2008. године, који је оверен код Петог општинског суда у Београду 25.12.2008. године, ништав. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да се са свим лицима исели из зграде број .. и помоћне зграде у Улици ... у ..., изграђене на к.п. бр. .. и исти ослободи од лица и покретних ствари ближе наведеним у овом ставу изреке и преда у посед тужиоцима, као власницима. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужилаца у делу у коме су тражили да се обавезе тужена да плати тужиоцима на име неоснованог обогаћења за коришћење зграде број .. и помоћних објеката у Улици ... у ..., потпуно опремљен намештајем износ од 400 евра месечно, почев од 25.12.2008. године до 01.10.2012. године, укупно 16.400 евра у динараској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате са каматом коју Централна европска банка плаћа на евро на појединачно наведене износе почев од доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова поступка плати износ од 342.999,63 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3054/23 од 19.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.11.2012. године, а вредност предмета спора је 1.720.000,00 динара (15.164,87 евра).

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 1.720.000,00 динара (15.164,87 евра) не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић